

Guds frid vare med er, kära bröder och systrar.

I Sverige var det ofta så man hälsade på varandra. Utifrån vår tro på Jesus Kristus får vi också idag förmedla den frid som finns hos Gud till varandra. Även om vi inte så ofta använder denna hälsning, måste vi lita på att vi får leva i Guds frid och ge den vidare till varandra. I Bibeln är *shalom* ett grundbegrepp som uttrycker den anda som råder i Guds inre mysterium och som sedan skall prägla vårt sätt att leva tillsammans. På svenska har vi av någon underlig anledning översatt detta ord på två olika sätt: fred och frid. Med fred tänker vi på en yttre verklighet där det inte råder krig och konflikt. Med frid tänker vi på en inre andlig verklighet där ro och godhet råder. Men i Bibelns värld hör det inre och det yttre oupplösligt samman. När Gud blir människa i Jesus Kristus kommer han som Fridsfursten in i vår värld för att förmedla sin nåd och frid, så att vi kan leva tillsammans i fred och samförstånd. Freden har alltid sitt upphov i hjärtats inre frid. När människor tar emot Guds frid och låter den råda, då blir det naturligt att verka för en värld där fred och samförstånd råder och inte krig och konflikt. Evangeliet är det glada budskapet om att Gud kommer till oss i Jesus för att ge oss sin frid, så att vi människor omvänder oss och kan leva i en värld utan krig och våld.

Det är det vi ber om i denna gudstjänst. Det är denna Guds fredsgåva som vi bönfäller honom om att ge till vår värld, och speciellt till Ukrainas hårt prövade folk. ”Be och ni skall få. Sök och ni skall finna. Bulta och dörren skall öppnas för er” (Matt 7:7). Jesus uppmanar oss att inte förtröttnas i vår bön och i vårt hopp. Risken är att vi ger upp, när vi inte får ett snabbt svar på vår bön och att vi i stället fastnar i uppgivenhet och hopplöshet. Det gäller också detta fruktansvärda krig i Ukraina. Samtidigt var det för mig så tydligt när jag besökte Ukraina att det hos många finns ett levande hopp om en fredlig och rättvis framtid för Ukraina. Därför är det så viktigt att hålla ut i bön och tillit även i mörka stunder.

I Bibeln är fred och rättvisa respektive frid och rättfärdighet alltid sammankopplade: *iustitia et pax*. Rättvisa leder till fred i världen omkring oss. Rättfärdighet i vårt inre leder till frid i hjärtat. Om vi försöker leva vårt eget lilla liv i rättfärdighet och frid, får vi tro att det på sikt bidrar till en värld där man också lever tillsammans i fred och rättvisa. Vi kan ibland känna oss maktlösa och förlora hoppet, när kriget i dess fasansfulla grymhet bara fortsätter utan att det tycks finnas hopp om en rättvis fred. Det är då vi måste lita på att vi ändå kan bidra till en lösning genom vår bön. Bönen är en osynlig men högst verksam kraft i den värld som Gud har skapat, för att den skall återspegla något av den frid och godhet som finns i hans inre.

I traditionen har man alltid sett på Jungfru Maria som Fredens drottning som står vid sin Sons sida, han som är Fredens furste. Jesus och Maria visar oss hur vi människor skall vara och leva. I dem ser vi den nya skapelsens skönhet och godhet. Jesus som den nye Adam och Maria som den nya Eva ger oss en bild av vad vi borde vara och hur vi skall leva i fred och rättvisa. Jag har själv fått besöka Hagia Sophia i Kyiv, dit de troende söker sig för att be om Jungfru Marias förbön för fred och rättvisa. Där vördas också den svenska prinsessan Ingegerd/Anna som blev drottning i sitt nya hemland, och sedan nunna och helgon. Vi får se på henne som en symbol för alla de svenskar som också idag vill visa sin sympati för Ukrainas hårt prövade folk och tillsammans be för en rättvis fred och en bättre framtid för Ukraina.

Må Guds fred få råda i Ukraina och göra slut på krigets vanvett.